

عنوان مقاله:

سیاست گذاری تطبیقی با تأکید بر شهر اکولوژیک؛ نمونه موردی رودخانه زاینده رود

محل انتشار:

فصلنامه سیاست‌گذاری شهری و منطقه‌ای، دوره ۲، شماره ۱ (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده‌گان:

انیس یزدان پناه عبدالملکی - گروه شهرسازی، دانشگاه نور طوبی، تهران، ایران.

غلامرضا لطیفی - گروه برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

هانیه آل سعیدی - گروه شهرسازی، دانشگاه گرونینگن، هلند

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی سیاست‌های برنامه ریزی شهری در راستای تقویت شبکه‌های اکولوژیک و استفاده از رویکرد تلفیقی برای برنامه ریزی، طراحی و مدیریت محیط زیست رودخانه زاینده رود است. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی و جمع‌آوری اطلاعات به صورت مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای انجام و ضمن تبیین نقش و جایگاه رودخانه‌ها به عنوان پارادایم شاخصه‌های طبیعی، در حوزه پیمایش منطقه مورد مطالعه از روش‌های مشاهده مستقیم و روش بررسی بصری در بستر مطالعات میدانی و همچنین نقشه‌های GIS شهر اصفهان استفاده و به شناسایی کلیه سیاست‌های و متغیرهای اصلی حفاظت از رودخانه‌ها پرداخته و در انتهای کلیه سیاست‌های اقتباس شده از تجارب جهانی، ملی، طرح‌های فرادست و... طبق نظرات کارشناسان و مدیران شهری، با استفاده از تکنیک دلفی، ارزش‌گذاری و اولویت‌بندی شده و راهبرد‌های تحقق بذر و خاص رودخانه زاینده رود در مقیاس‌های مختلف ملی، منطقه‌ای و شهری ارائه گشته است. یافته‌ها نشان داد؛ عارضه بخشی نگری در عملکرد دستگاه‌های اجرایی بر مشکلات زاینده رود افزوده است. وجود برخی ناهمانگی‌های مدیریتی به ویژه در حوضه آبریز زاینده رود موجب شده نتوان در واقع راه حل بلند مدتی برای ایجاد پایداری در آن ایجاد نمود. تبیین و استقرار نظام مدیریتی و عملکردی واحد در این حوضه‌ی آبریز می‌تواند یکی از اهداف مهم سیاست‌های کنترل منابع آب در سال‌های آتی برای این حوضه‌ی آبریز خواهد باشد.

کلمات کلیدی:

اکولوژی شهری، رودخانه‌های شهری، سیاست‌های برنامه ریزی شهری، شهر اکولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1732578>

